

HIREK.

Egyházmegyei hírek. Csucsei Pál szatmár-egyházmegyei papot Kéthelyre felbénosnak neveztek ki. Rasztycs Rafael szent Ferencről n. kanizsai hitoktatók a vesprémi egyházmegye kötelekbe vették fel. — Eljegyzés. Singer Izidor Körmenről, jegyet váltott Klugor Czili kisasszonnyal, Nagy-Kanizsán. — Esküvő. Havas Artur gabnakereskedő, április 10-én délelőtt 1/2 12 órákor vezeti oltárhoz Strém Ilonka kisasszonnyal, Strém Bernát leányát Nagy-Kanizsán. — A harmadik felolvasás vasárnap, f. hó 25-én volt. Ez alkalommal újból meggyózdítottunk arról, hogy a mükdedelő teljes mértékben megérdemlik azon pártólást, a melyben a közönség a felolvasások részesíti. Nyitányul a Daloskőr adta elő a „Nyári éj”-t: Hubertól. Erről az énekről — nem lehet mást mondani, mint dicséretet. Ezt követte Kalcsics Leó felolvasása „Maszkáról”. Erdekes dolgokat tudunk meg az orosz fővárosról. Kezdte történeti fejlődésén; majd a város nevezetességeivel foglalkozott. Erdekes, hogy az egy millió lakosú bíró városnak százkara menő iskolái és templomai vannak és a lakosság körül 20 ezer fákeres, a kik nagyon olcsón szállítják az embert. Tarifa nincs; úgy látják Maszkvában is szeretnek alkudozni. Az élet elég olcsó. A járdák hasonlítanak a miénkhez — rosszak. A templomokban, különösen a Szt.-Vazul egyházban tömegtelen kincsek vannak felhalmozva, de izlés nélkül az egész berendezés. Általában Moszkvát „egy cifra, de izléstelen felépítést megcsúszkés” hasonlították. Nagy derűtséget keletelt a felolvasás midőn az egyes nevezetesebb építményekről szólván, azok képeit felmutatták. Taps és éljenben ment föl hánny. Utána Fischer Irén urhölgy énekelte „Ave Maria”-t Schubertől. Kiszérett: csellón Sternock Zeigmund, zongorán Böhm Emil, harmoniumon Leuk Adolf. A zenemű az újatona ima magasztossággal hatott. Zuggott a tapsihár és Fischer Irén urhölgy, hogy magyar dalt énekel ráadásul. Marachner „Dalszabadság”-ának hangjai mellett orszolt el a közönség. A legközelebbi felolvasás holnap lesz, d. u. 4 órákor a következő műsorral: 1. Uj magyar nóták. Irta és felolvasa dr. Perényi József. A felolvasás közben dr. Rothschild Samuud név a következő dalokat énekelte: a) Michalovich Ödön: Liliomszál, b) Greizinger Iván: Liliomszál, c) Michalovich Ödön: Megirtam a leveletem, d) Greizinger Iván: A hol te jársz, e) Greizinger Iván: Patyolat a kuruc, f) Greizinger Iván: Ugy igyál bór, g) Greizinger Iván: Viz, víz 2. Szeretem a nőket. Georges Lorintó. Eldődjá Radnai Jenő. 3. Szomszédunkban. Népdal. Énekel a daloskór 12 tagu szék négyesre.

Ugy vettem észre, hogy nem igen volt kedvére a demonstráció. Aztán bocsánatot kértem az alkalmatlanokodásomért, de mondat megdölgömbölyösítéssel, hogy városunkban mennyire érdekeltök Kegyelmes Uram személye iránt. — Mindenekelőtt — folytattam — szeretném Kegyelmes Uról mapától a biztonisát hallani, hogy az itteni tartózkodás előnyére vált-e egészsége. — Óh felelt a miniszter — arról irnak majdnem mindennap a budapesti lapok, mindenesetre nagyon is jól érzem magam. — Ótt állunk az utca közepén a jókora esőben felgyervekzve ernyőkkel. Beláthatja, Szerkesztő ur, hogy ily körülmények közt nem tartóztatok tovább egy minisztert, a ki földni jött Meránba. — Köszönetet mondva ismét bocsánatot kértem, mire Ö excellenciája barátságosan kezét nyújtott és elbucuzott. — Ott utána néztem meg egy darabig néztem mint lépett feltűrt nadrágban, egy barua hosszú menciokftában az esőben és elgondoltam, hogy mennyi tudomány, mennyi képesség lakozik e szerény, igénytelen külsejű emberben? —

Ugy vettem észre, hogy nem igen volt kedvére a demonstráció. Aztán bocsánatot kértem az alkalmatlanokodásomért, de mondat megdölgömbölyösítéssel, hogy városunkban mennyire érdekeltök Kegyelmes Uram személye iránt. — Mindenekelőtt — folytattam — szeretném Kegyelmes Uról mapától a biztonisát hallani, hogy az itteni tartózkodás előnyére vált-e egészsége. — Óh felelt a miniszter — arról irnak majdnem mindennap a budapesti lapok, mindenesetre nagyon is jól érzem magam. — Ótt állunk az utca közepén a jókora esőben felgyervekzve ernyőkkel. Beláthatja, Szerkesztő ur, hogy ily körülmények közt nem tartóztatok tovább egy minisztert, a ki földni jött Meránba. — Köszönetet mondva ismét bocsánatot kértem, mire Ö excellenciája barátságosan kezét nyújtott és elbucuzott. — Ott utána néztem meg egy darabig néztem mint lépett feltűrt nadrágban, egy barua hosszú menciokftában az esőben és elgondoltam, hogy mennyi tudomány, mennyi képesség lakozik e szerény, igénytelen külsejű emberben? —

Ebből a szempontból indult ki a „Zalai Közlöny” mostani felelős szerkesztője, dr. Villányi Henrik, midőn ma lévénben arra kért fel, hogy irjak valamit Nagyméltóságáról. Zavarba hozott ezen kérelem, melynek mégis oly nagyon szeretnék eleget tenni. Hisz érdekes témának előlé hálados Nagym. ö népszerü egynésége, de annak méltó kidolgozásához nem az én gyarló tollum hivatozt.

Egy interview története.

Mérás, 1900. március 26-án. Tisztelet Szerkesztő Ur!

Megjjesztett a feladat, melynek megoldására szerkesztő ur felkért! Én, egy szerény vidéki lapnak tárcsírója, irjak földíveletet Meránból és közöljek adatokat népszerü kultuszminiszterünk, dr. Wlassics Gyula ödlőférelöl? Nem vagyok élelmes riporter; távol állok minden amerikai szemlétségtől. Fölleltéshez nem értek, azért csak annyit irok, mint a mennyi a valóságok megfelel. — Ahogy megkaptam szerkesztő urnak a levelet, bizony ráztam a fejemet. Hogyan is irjak én valamit a miniszterrel, mikor nem tudok felele semmit? Legelőször a borbélyán találkoztam a miniszterrel. Eppen be volt szappanozva és amolyan eredeti magyaros kijelntés német beszédben mesélt el a sürgölődő fodrászegednek valami históriát a tirolai parasztokról. Egyet megszóltott egy kirándulás alkalmával és kérdezte tőle, hogy merre, vagy hol van az Erzherzog Ferdinánd villája, mire a tirolai paraszt baba arcot vágva kérdezte: „Was is dös Erzherzog?” Nem tudta a derék tirol, hogy mi az — főherceg! Aztán olykor, hogy mi az utcaon láttam a miniszterert mindig egyedül. De hát irni még is szeretnék felele valamit. „Villa Neuhaus”-ban lakik. A villa az én lakásom áttelében van a Passer túlsó, azaz jobb partján. Mindennap többször vezet el az utam a villa mellett. Kérdezősködtem vajjon fogad-e a miniszter, mire megdudtam, hogy itteni tartózkodása alatt teljesen visszavonultam akar élni és lakostályában senkit sem fogad. Elhatároztam tehát, hogy irok én a miniszternek. Elhatározásomat tett is követte. Ezt irtam:

„Kegyelmes Uram! A Nagy-Kanizsán megjelenő „Zalai Közlöny” című hetilap hasábján kezdte meg Nagyméltóságod zsuualisztikai működését. Mint a „Zalai Közlöny” volt szerkesztője és jelentéleg dolgozórtára merészkedtem Nagyméltóságodat nyugalmában háborgatni. Minden olvasni, irni tudó egyén ismeri Nagyméltóságodat városunkban, hiszen Nagy-Kanizsán töltötte Nagymélt. ifjúkorának legszebb éveit. Buzsáék is vagyuk mi kanizsaiak erre és egyformán rajongó szeretettel csüggnék Nagyméltóságod kiváló egynéségén. Államférfiai usgságán. Buzsáke arra a „Zalai Közlöny”, hogy volt munkatársainak koszu-ruját Nagyméltóságod fényes neve is díszíti. Vajjon kit nem érdekelne városunkban különösen egy hü tudósítás Nagym. meráni tartózkodásáról?”

„Kegyelmes Uram! A Nagy-Kanizsán megjelenő „Zalai Közlöny” című hetilap hasábján kezdte meg Nagyméltóságod zsuualisztikai működését. Mint a „Zalai Közlöny” volt szerkesztője és jelentéleg dolgozórtára merészkedtem Nagyméltóságodat nyugalmában háborgatni. Minden olvasni, irni tudó egyén ismeri Nagyméltóságodat városunkban, hiszen Nagy-Kanizsán töltötte Nagymélt. ifjúkorának legszebb éveit. Buzsáék is vagyuk mi kanizsaiak erre és egyformán rajongó szeretettel csüggnék Nagyméltóságod kiváló egynéségén. Államférfiai usgságán. Buzsáke arra a „Zalai Közlöny”, hogy volt munkatársainak koszu-ruját Nagyméltóságod fényes neve is díszíti. Vajjon kit nem érdekelne városunkban különösen egy hü tudósítás Nagym. meráni tartózkodásáról?”

„Kegyelmes Uram! A Nagy-Kanizsán megjelenő „Zalai Közlöny” című hetilap hasábján kezdte meg Nagyméltóságod zsuualisztikai működését. Mint a „Zalai Közlöny” volt szerkesztője és jelentéleg dolgozórtára merészkedtem Nagyméltóságodat nyugalmában háborgatni. Minden olvasni, irni tudó egyén ismeri Nagyméltóságodat városunkban, hiszen Nagy-Kanizsán töltötte Nagymélt. ifjúkorának legszebb éveit. Buzsáék is vagyuk mi kanizsaiak erre és egyformán rajongó szeretettel csüggnék Nagyméltóságod kiváló egynéségén. Államférfiai usgságán. Buzsáke arra a „Zalai Közlöny”, hogy volt munkatársainak koszu-ruját Nagyméltóságod fényes neve is díszíti. Vajjon kit nem érdekelne városunkban különösen egy hü tudósítás Nagym. meráni tartózkodásáról?”

„Kegyelmes Uram! A Nagy-Kanizsán megjelenő „Zalai Közlöny” című hetilap hasábján kezdte meg Nagyméltóságod zsuualisztikai működését. Mint a „Zalai Közlöny” volt szerkesztője és jelentéleg dolgozórtára merészkedtem Nagyméltóságodat nyugalmában háborgatni. Minden olvasni, irni tudó egyén ismeri Nagyméltóságodat városunkban, hiszen Nagy-Kanizsán töltötte Nagymélt. ifjúkorának legszebb éveit. Buzsáék is vagyuk mi kanizsaiak erre és egyformán rajongó szeretettel csüggnék Nagyméltóságod kiváló egynéségén. Államférfiai usgságán. Buzsáke arra a „Zalai Közlöny”, hogy volt munkatársainak koszu-ruját Nagyméltóságod fényes neve is díszíti. Vajjon kit nem érdekelne városunkban különösen egy hü tudósítás Nagym. meráni tartózkodásáról?”

Mély alázattal és hazafis ödvözlettel, Fehér Lipót.

Aztán vártam néhány napig. Vasárnap este aztán, hogy a vacsoráról hazatértem, asztalomon egy behajtott névjegyet találók s meglepetésem és örömem alig ismert határt, midőn a névjegyről a következő nevet olvastam le:

JULÉ DE WLASSICS
Conseiller Intime Actuel de S. M. et R. Ap.
Ministre des Cultes
et de l'Instruction Publique
Budapest.

Fogtam a kártyát és rohantam le a földszintre — mert én az első emeleten lakom — a portáshoz. Az feleségével és még egy vendégével épp tarokkozás-lal üdött el az estét és azt hitték, hogy tük van nálam, mikor lelkendezve berontottam: — Mikor volt itt az ur, ki e kártyát itt hagyta? — Déiben herr Fehér — a németek sebgoy sem tudják kimondani másképp a nevetem, mindig az első „e” betűre helyezik a vesszőt. Déiben volt itt, kérdezte, ha itthon van e herr Fehér és mikor azt válaszoltam, hogy távol van, átadta a névjegyet.

En dűbösen néztem hol a portásra, hol a névjegyre. — Hát miért nem hivtak baha — fakadtam ki; akkor jutott csak eszembe, hogy hisz ezeket fogalmuk sem volt, hogy én hol voltam vasárnap déiben.

Aztán visszaballagtam a szobámba és higgadtan kezdtem gondolkolni. A miniszter — gondoltam — valószínűleg azért látogatott meg déiben, mert gon-

„Kegyelmes Uram! A Nagy-Kanizsán megjelenő „Zalai Közlöny” című hetilap hasábján kezdte meg Nagyméltóságod zsuualisztikai működését. Mint a „Zalai Közlöny” volt szerkesztője és jelentéleg dolgozórtára merészkedtem Nagyméltóságodat nyugalmában háborgatni. Minden olvasni, irni tudó egyén ismeri Nagyméltóságodat városunkban, hiszen Nagy-Kanizsán töltötte Nagymélt. ifjúkorának legszebb éveit. Buzsáék is vagyuk mi kanizsaiak erre és egyformán rajongó szeretettel csüggnék Nagyméltóságod kiváló egynéségén. Államférfiai usgságán. Buzsáke arra a „Zalai Közlöny”, hogy volt munkatársainak koszu-ruját Nagyméltóságod fényes neve is díszíti. Vajjon kit nem érdekelne városunkban különösen egy hü tudósítás Nagym. meráni tartózkodásáról?”

„Kegyelmes Uram! A Nagy-Kanizsán megjelenő „Zalai Közlöny” című hetilap hasábján kezdte meg Nagyméltóságod zsuualisztikai működését. Mint a „Zalai Közlöny” volt szerkesztője és jelentéleg dolgozórtára merészkedtem Nagyméltóságodat nyugalmában háborgatni. Minden olvasni, irni tudó egyén ismeri Nagyméltóságodat városunkban, hiszen Nagy-Kanizsán töltötte Nagymélt. ifjúkorának legszebb éveit. Buzsáék is vagyuk mi kanizsaiak erre és egyformán rajongó szeretettel csüggnék Nagyméltóságod kiváló egynéségén. Államférfiai usgságán. Buzsáke arra a „Zalai Közlöny”, hogy volt munkatársainak koszu-ruját Nagyméltóságod fényes neve is díszíti. Vajjon kit nem érdekelne városunkban különösen egy hü tudósítás Nagym. meráni tartózkodásáról?”

„Kegyelmes Uram! A Nagy-Kanizsán megjelenő „Zalai Közlöny” című hetilap hasábján kezdte meg Nagyméltóságod zsuualisztikai működését. Mint a „Zalai Közlöny” volt szerkesztője és jelentéleg dolgozórtára merészkedtem Nagyméltóságodat nyugalmában háborgatni. Minden olvasni, irni tudó egyén ismeri Nagyméltóságodat városunkban, hiszen Nagy-Kanizsán töltötte Nagymélt. ifjúkorának legszebb éveit. Buzsáék is vagyuk mi kanizsaiak erre és egyformán rajongó szeretettel csüggnék Nagyméltóságod kiváló egynéségén. Államférfiai usgságán. Buzsáke arra a „Zalai Közlöny”, hogy volt munkatársainak koszu-ruját Nagyméltóságod fényes neve is díszíti. Vajjon kit nem érdekelne városunkban különösen egy hü tudósítás Nagym. meráni tartózkodásáról?”

„Kegyelmes Uram! A Nagy-Kanizsán megjelenő „Zalai Közlöny” című hetilap hasábján kezdte meg Nagyméltóságod zsuualisztikai működését. Mint a „Zalai Közlöny” volt szerkesztője és jelentéleg dolgozórtára merészkedtem Nagyméltóságodat nyugalmában háborgatni. Minden olvasni, irni tudó egyén ismeri Nagyméltóságodat városunkban, hiszen Nagy-Kanizsán töltötte Nagymélt. ifjúkorának legszebb éveit. Buzsáék is vagyuk mi kanizsaiak erre és egyformán rajongó szeretettel csüggnék Nagyméltóságod kiváló egynéségén. Államférfiai usgságán. Buzsáke arra a „Zalai Közlöny”, hogy volt munkatársainak koszu-ruját Nagyméltóságod fényes neve is díszíti. Vajjon kit nem érdekelne városunkban különösen egy hü tudósítás Nagym. meráni tartózkodásáról?”

„Kegyelmes Uram! A Nagy-Kanizsán megjelenő „Zalai Közlöny” című hetilap hasábján kezdte meg Nagyméltóságod zsuualisztikai működését. Mint a „Zalai Közlöny” volt szerkesztője és jelentéleg dolgozórtára merészkedtem Nagyméltóságodat nyugalmában háborgatni. Minden olvasni, irni tudó egyén ismeri Nagyméltóságodat városunkban, hiszen Nagy-Kanizsán töltötte Nagymélt. ifjúkorának legszebb éveit. Buzsáék is vagyuk mi kanizsaiak erre és egyformán rajongó szeretettel csüggnék Nagyméltóságod kiváló egynéségén. Államférfiai usgságán. Buzsáke arra a „Zalai Közlöny”, hogy volt munkatársainak koszu-ruját Nagyméltóságod fényes neve is díszíti. Vajjon kit nem érdekelne városunkban különösen egy hü tudósítás Nagym. meráni tartózkodásáról?”

Mult vasárnap délután itt tiroli népjátekot rendeztek egy külön e célra épült színházban, a szabad ég alatt. Az egyik pábolyt dr. Wlassics Gyula nevével foglalta el. A miniszter kitűnő szízenben van. Láttam, hogy egy fűcsoklót az előadandó darab szövegeknyvét akarta megvásárolni, de a fiuak nem volt több példánya. A miniszterhez siettem és felajánlottam neki egy szövegeknyvet, melyt én már előbb vettem. Nagyon megköszönte és iszogatni kezdett benne. — „Hisz ezt én nem értem” — jegyezte meg tréfásan, látva a tirolidialektában írt szöveget. Aztán bemutatott a kegyelmes asszonnyak. Hogy miniszterünk meg Meránban is meunnyire keresi a vonatkozásokat „szűkebb hazájával, mutatja azon körülmény, hogy egy helybeli illatszertész, kinek neve Kele, megszólított, vajjon nem-e rokon a Zalaamegyében élő Kele család? Engem is megkérdezett. En csak azt a felvilágosítást tudtam adni, hogy van Zala-Egerszegén egy derék ügyvéd dr. Kele Antal, a magyar ipar pártolója és van Kotor községnek egy kiváló körjegyzője, Kele György, egykor a „Zalai Közlöny” hivatott latoss.

Az előadás tetszett a miniszternek, mert kérdészködött a szereplők felől, kik többnyire meráni mesterelemek és Hofer András 1809-ik évi hős küdelmeit adták elő.

„Ab igyén hiszen megkaptam a névjegyet — felelt barátságosan, aztán a kifüggesztett sürgönyre mutatva mondta. A fiuk megint demonstrálnak az egyetemen, nem olvasta?”

„Órülök, hogy Kegyelmes Urnak szolgálata lehettem. — A viszonlatlásra, mondta a miniszter. Wlassics Gyula nevével meg körülbelül egy hétig szándékozik itt maradni. A Kegyelmes Ur többször volt Tirol-faluiban és Tirol-várban is. Kirándulási közben szeret a tirol néppel közelebbről érintkezni, azaz beszébe ereszkedni velők, miközben meggyózdíthetik, hogy a tirol paraszt intelligenciája messze elmarad a magyar paraszt észességétől.

Ennyi az egész. Szerkesztő ur! Megdöndtam előre, hogy nem lesz sok. A miniszter nagyon visszavonultam és szinte kerül a társaságot. Reggel 9 órákor meg le vannak csavtva nála a redőnyök; délelőtt, úgy gondolom, hogy dolgozik, mert 11 óra után rendszeren egy akcacsónál a kezében még végig a Habsburgstrassén a póstára. Onnét a „földöt sétány (Wandelhalle) végén levő „Triunkhallo”-ba megy, hol rendszeren tezik iszik. Gyakran kirándul a környékre. Ferenc Ferdinand trónörökösét, mikor itt tartózkodott, meglátogatta.

Igazi öröm tölti el bennsömet, hogy a miniszter megszólította itt egészsége és ujult erővel foghat hozzá ama feladatok megvalósításához, melyeket a közkatasztrofus terén maga elé tűzött. — Szerkesztő urnak alázatos szolgálja, Fehér Lipót.

Foulard-selyem-ruha HENNEBERG G., selyemgyáros, ZÜRICHBEN. (Cs. és kir. udvari-szállító.)